

Iris Shiripinda & Anouka van Eerdewijk: 'Leven met HIV in Nederland.'

De dagelijkse ervaringen van migranten met hiv. Uitgeverij Pharos, Utrecht 2008
ISBN 9789075955675 (Aids/Hiv/PO/#/1)

Soort boek/stijl: Onderzoek naar hoe het is om te leven met HIV in Nederland. 15 personen met HIV, migranten of personen afkomstig uit een etnische minderheidsgroepering, zowel homoseksuele als heteroseksuele mannen en vrouwen werden hiervoor geïnterviewd. Dat materiaal werd aangevuld met literatuurstudie en interviews met sleutelinformanten die met HIV-positieve migranten werken. In hoofdstuk 2 en 3 staan de portretten van de 15 geïnterviewde personen. Het boek is geschreven voor beleidsmakers, medisch personeel, medewerkers van de immigratiediensten en alle overige betrokken deskundigen. Het is ook in het Engels te krijgen, vlot geschreven, heeft een goede indeling en is erg informatief. Met een leeswijzer op pagina 20-22.

Over de schrijfters: Iris Shiripinda is programmaleidster Etnische Minderheden Soa Aids Nederland en Anouka van Eerdewijk promoveerde aan de Radboud Universiteit Nijmegen op een onderzoek naar seksualiteit onder Senegalese jongens en meiden.

Korte bespreking: Doel van het boek is om te laten zien hoe migranten, met en zonder verblijfsvergunning, omgaan met HIV in hun leven. Een aantal belangrijke terugkerende problemen en hindernissen worden besproken, om zo aanvullende informatie te leveren bij de informatie die er in dossiers, op papier of via besprekingen verkregen kan worden. In de verhalen wordt ingegaan op diverse gebieden, zoals het sociaal economische, juridische, medische. Besproken worden onderwerpen als: toegang tot de medische zorg, ervaringen met behandeling, bekendmaken van/openheid over de status, stigmatisering, huisvesting, beroep en inkomen, juridische status en verblijfsvergunning, discriminatie, gezondheid, toekomstverwachtingen en intieme en seksuele relaties waar HIV een grote invloed op heeft.

Wat viel op: De verhalen op zich die indrukwekkend zijn. Dat er naar verhouding veel Antillianen en Surinamers HIV-positief zijn. De cultuurverschillen die een en ander verklaren. Het vaak moeizame leven vanwege de financiële situatie of omdat niet openlijk met familie over HIV gesproken kan worden. De kijk op seksualiteit.

Citaten: Pag. 43: 'Philomena heeft talrijke mensen verteld dat zij HIV heeft. Haar kinderen weten het, haar ouders, zussen en broers, haar tantes, maar ook haar collega's door de jaren heen en natuurlijk haar vrienden. Mensen reageren altijd emotioneel en geschokt als ze het nieuws horen. Meestal weten ze maar weinig af van HIV: "Ze denken vaak dat je meteen zult sterven."'

Pag. 102: ' "Maar wat zal er gebeuren als ik naar huis terugkeer? Ik ben bang dat mijn hiv in aids zal veranderen en dat er geen medicatie in Sierra Leone is." Zolang Peter in Nederland is, kan hij tenminste nog naar een arts als zijn gezondheid slechter wordt: 'Als het dringend wordt dan ga ik naar een dokter, ook al heb ik dat tot nu toe nog niet gedaan.'"

Pag. 106: 'Zijn viriele load is inmiddels weer detecteerbaar geworden en zijn CD4-aantal is omlaag gegaan: "Weet je waarom mijn virale load omlaag was gegaan? De dokter was me vergeten te vertellen dat ik de medicijnen met voedsel moest innemen. ...Ik zou het eigenlijk met vettig eten, een plakje kaas bijvoorbeeld moeten innemen.'

Maar dat vertelden ze me pas naderhand. Ik eet echter geen kaas. Misschien moet ik maar iets eten dat in veel vet gebakken is.”

Recensie: http://www.soaids-professionals.nl/actueel_bericht/2251 Dit boek is niet alleen geschikt voor beleidsmakers, gezondheidspersoneel en alle overige professionals die in hun werk te maken krijgen met migranten met HIV, maar ook voor migranten die meer willen weten over leven met HIV. Door de ervaringen van migranten met HIV samen te brengen maakt dit boek de problemen en hindernissen zichtbaar die deze mensen ondervinden en de hulp die zij nodig hebben.

Soa Aids Nederland, Pharos : “Het maakt je bewust van de ondersteuning die migranten met HIV nodig kunnen hebben.”